

GAZETA KRAKOWSKA

N° 46.

z KRAKOWA DNIA 8 CZERWCA 1828 ROKU w NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 31 Maia.

BANK POLSKI

Czyniąc zadość Art. 29 Dekretu Królewskiego z dnia 29go Stycznia r. b. o Banku Polskim, Zgromadzenie Kupców Warszawskich na posiedzeniu dnia 20go b. m. odbytem, pod przewodnictwem Radcy Stanu, Prezydenta Miasta Warszawy, wybrało sześciu Radców handlowych w Banku zasiadać mających:

Panów Wojciecha Sommer.

Henryka Wekhusen.

Ferdynanda Sturm.

Karola Scholtz.

Tomasa Evans.

Samuela Fraenkel.

Instalacyia Radców handlowych odbyła się w dniu dzisiejszym na posiedzeniu Banku, przy otwarciu którego Prezes przemówił do nich, imieniem Banku, tak następuje:

“Dekret Królewski, który was Panowie do dzielema prec naszych powołał, chciał aby Bank w każdym czasie mógł być wiadomiony o potrzebach handlu i przemysłu, przez tych właśnie, którzy is najlepiej znają, aby tym sposobem Bank w uwolnieniu

swoich, do ugruntowania zobopólnych korzyści, mógł trafniejsz postępować droga.

“Wybór współkollegów waszych dowodzi, że wybierający przeniknięci byli całą ważnością Ustawy, dający im przez pośrednictwo wasze udział w czynnościach Instytucji, w nayznaczniejszey części dla handlu i przemysłu poświęconey. Do was więc należy będzie odpowiedzieć oczekiwaniom Króla, potrzebie Instytucji, zarządzu współkollegów.

“Oświecać Bank z otwartością we wszystkim, w czymby waszego potrzebował światła; oświecać współkollegów waszych o czystości zamiarów, których macie być świadkami i stróżami; oto jest, czego po was wymaga Ustawa, i to dziś uroczycie przyrzec macie:

“Odczytajmy więc Artykuły Dekretu Królewskiego, które was w gronie naszym pomierzczaią, tudzież wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyynay, upoważniający Bank do przyjęcia od was przysięgi. Poczem chciejcie Panowie przystąpić do isy wykonania z tym duchem prawdy i miłości dobra publicznego, jakiego po was wymaga przeczajne wasze powołanie.

“Odtąd iednoczmy usiłowania nasze, a szczególnie staraymy się ugruntować w nas to wzajemne zaufanie, przez które iedynie przynieść potrafiemy handlowi i przemysłowi, zamierzone przez Najiaśnieyszegę Pana korzyści. „

Po skończoney przemowie, odczytane zostały Artykuły 29 i 30 Dekretu Królewskiego o Banku Polskim, tudzież wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyney; poczem od Radców handlowych odebrana została przysięga na rotę przez Radę Administracyyną zatwierdzoną.

W Warszawie dnia 27 Maja 1828 r.

Radca Stanu, Prezes:
(podpisano) Ludwik Hr. *Jelski*.
Sekretarz Jeneralny:
(podpisano) *Hassmann*.

Rada Administracyyna Królestwa, Postanowieniem swem z dnia 13go Maja r. b. mianowała Pana Boletę, Referendarza Stanu Nadzwyczajnego, Prezesem Kommissyi Centralney Likwidacyyney.

JW. Turkuł, Szambelan Dworu Królestwa Polskiego, Dyrektor Kancellaryi Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego, wyjechał z tutejszey stolicy do Izmailowa. Reszta członków teyże Kancellaryi pozostała w Warszawie.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych białych, bez trzech Kuponów,

Przedający żadają zł: 83 gr: —

Kupujący ofiarują — 82 — 15

Istotnie przedano — 83 — —

W Warszawie dnia 29go Maja 1828 r.

F. H. *Sehaber* S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich piasono za korzec Żyta zł: od 14 i pół do 16. — Pszenicy od 23 do 26. — Jęczmienia od 14 do 16 — Owsa od 10 i pół do 12. — Siana furę iednokonną od 16 do 26; parokonną od 30 do 38 — Słomy furę zwyczajną od 5 do 9.

Z Mohilewa d. 29 Kwietnia D. K.
(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Wczoray wieczorem przybył N. Cesarz Jegomość w czerstwym zdrowiu do tutejszego miasta, i zaszczycił obecnością swoją dom Feldmarszałka Hrabiego Sakena, w którym stanął. Dziś rano, N. Pan wysłuchawszy Mszy S. odprawioney przez Arcybiskupa Mohilewskiego w Kościele Katedralnym, znajdował się na paradzie, i odprawił przegląd dwóch szwadronów żandarmerów. Zwiedził oraz szkołę officerów i podofficerów pierwszej armii, nowy dom ćwiczeń i koszary. Raczył oświadczyć naywyższe Swoie zadowolenie z dobrego porządku, wszędzie znalezionego; przyjął potem Arcybiskupa, Jenerała Gubernatora Xiążęcia Chowańskiego, Gubernatora Cywilnego, pierwsze władze i korporacyją kupców.

Po objedzie u Feldmarszałka Hrabiego Sakena, wyjechał N. Cesarz Jmć o godzinie 9tey wieczorem w dalszą drogę przez Żytomierz.

Z Petersburga d. 3 Maja D. K.

Hrabia Sales, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Jmci Sardyńskiego, przedsiębiorąc oddalić się na czas niejaki, miał dziś posłuchanie pożegnania u N. Cesarzowej Matki.

Towarzystwo patrijotyczne Damskie w Petersburgu, znajdując w szczodrocie Najiaśnieyszch Opiekunów i w pomocy dobrej

czynnych osób, sposoby do założenia szkoły, pod nazwiskiem *Instytutu edukacyjnego*, przyzwoitego dla szlacheckich dziewcząt, w tymże czasie poczytało sobie za powinność wynaleźć środki pomocnicze i dla najuboższych.

Od samego więc początku Towarzystwo zamierzało założyć dla nich szkoły w każdej części miasta, i teraz ma ich 7, iako to: w częściach Wasilewskiej, Petersburgskiej, Wyborskiej, Liteynej, 2giej Admiraliczynej, 3ciej Admiraliczynej, i 4tej Admiraliczynej.

W każdej z tych szkół jest po 15, a w góle 105 dziewcząt, na koszcie Towarzystwa.

Prócz 105 dziewcząt, przyimie Towarzystwo pensjonarki od rodziców i dobroczynnych osób, z płacą po 240 rubli na rok; liczba ich wynosi teraz 20.

Uczą w nich: czytać i pisać po Rosyjsku, katechizmu i historii S., początków arytmetyki, gospodarstwa domowego i robotek, zaczynając od prostszych aż do naydelikatniejszego szycia i haftów.

Prawidła, opisujące plan edukacji, przyimują się po rozpatrzeniu w Radzie Towarzystwa i po zatwierdzeniu przez Najświetniejszą Opiekunkę, Jej Cesarską Mość Aleksandrę Federowną.

Dozor nad wypełnieniem tych prawideł w każdej szkole, porucza się Damom, członkom Towarzystwa.

Główniejsza pieczołowitość zawiera się w tem, ażeby dziewczęta, przy ukształceniu się do moralnego domowego życia, mogły i sobie i swoim rodzicom zapewnić przystojne utrzymanie się przez pracę stosowną do płci żeńskiej, i przez uczenie drugich.

Ich Cesarskie Mości, z przychylności ku postępnemu patriotycznemu Instytutowi przy-

jąwszy go pod swoją szczególną opiekę, podali Towarzystwu przez tę łaskę tem większą sposobność do skierowania całej swojej troskliwości na szkoły częściowe.

— Dnia 7go —

Feldmarszałek Hrabia Wittgenstein, doniósł rządzącemu Senatowi, raportem z Kiszieniewa, pod dniem 23 Kwietnia, iż odebrał od N. Pana rozkaz rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich z Turcją, w dniu 25go Kwietnia (7 Maia).

Przez naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatu pod dniem 13 Kwietnia zostający w Metryce przyłączonych od Polski Gubernii, będący przy pierwszym Oddziale Sgo Departamentu Rządzącego Senatu, Metrykantem, Radca Stanu Koziół, na własną prośbę dla chorowitego stanu zdrowia uwolniony od tego obowiązku, a na miejsce jego wyznaczony Metrykantem, dotąd pomocnik Metrykanta, Assessor Kollegialny: Truszkowski, pensyją po 1500 rubli z Podskarbstwa Państwa i po 700 rubli z summ ekonomicznych Podskarbstwa Senackiego, a razem po 2,200 rubli na rok.

Wyjątek listu prywatnego, pisanego z Malty na okręcie Azow dnia 30 Marca: —
 “Wiadomo, iż po odebranej wiadomości o bitwie Nawaryńskiej, N. Monarcha nasz raczył na pamiątkę tego świetnego wypadku nadać banderę i długą chorągiew Sgo Jerzego 12 ekwipażowi liniowemu floty z morza Baltyckiego. Reskrypt Cesarski nakazuje zatknąć tę banderę na okręcie Azow, którego postępowanie było szczególnym przedmiotem zadowolenia Monarchy, i który też powinien najpierw doznawać Jego względów. Kiedy Azow nie będzie mógł odbywać służby, nateczas bandera Sgo Jerzego dostanie się okrętowi, na którym znajdować się będzie 12

ekwipaż liniowy. Bandere tę przywiózł Margrabia do Traversay, którego N. Pan, w nagrodę waleczności jego, wyniósł na stopień Kapitana 2giey klasy i raczył przypuścić do liczby Swaich Adjutantów. Dnia 24go Marca uczyniono wszelkie potrzebne przysposobienia do uroczystości, a nazajutrz, w Święto Wielkanocne, zatknęliśmy banderę wśród radosnych okrzyków marynarzy, wystrzałów działowych i odgłosu bębna. Jenerałowie i officerowie tak eskadry naszej, iak też okrętów zagranicznych, zostali na okręt nasz zaproszeni. Wszyscy ludzie okrętowi stanęli pod broń, i po przeczytaniu reskryptu N. Cesarza Jmci, przypomniano im, iż bandera okrętowa jest równie święta iak chorągiew pułkowa, i że wszyscy powinni iey bronić do ostatniey kropli krwi swojej. Viceadmiral Codrington dowiedziawszy się o tey łasej Monarchy naszego, oświadczył chęć bydź uczestnikiem uroczystości, której odznaczające się męstwo jego powinno bydź także uważane za jednę z przyczyn. Prosił Hrabiego, aby powierzył mu długą chorągiew i dozwolił ozdobić nią swój okręt podczas obrzędu inauguracyi bandery Sgo Jerzego; Hrabia przychylił się zaraz do życzenia Bohatera Angielskiego. Skoro banderę Sgo Jerzego zatknęto na okręcie naszym, powitał ją zaraz okręt Admirala Codringtona 21 wystrzałami działowemi; następnie powitały ją wszystkie inne okręty, a koniec, twierdzą. Wypada tu namienić, iż podług urządzeń Angielskich, powitanie 21 wystrzałami działowemi czyni się tylko Królowi, a bandera Lorda Wielkiego Admirala salutowie się tylko 19 wystrzałami. Można się być przekonać, iż szanowny Admiral Codrington nie bez uczucia widział nasze uniesienia radości, i umiał cenić mądrą sprawiedliwość, z iaką N. Cesarz Jmość raczył nagradzać usługi i gor-

liwość wiernych Swoich poddanych. Po tey pamiętney uroczystości, przepędził śmy kilka dni ciągle na ucztach i rozrywkach, a ze szlachetną chlubą postrzegaliśmy szczerocść, z iaką wszyscy cudzoziemcy, obecni na ucztach naszych łączyli swe okrzyki z naszymi; które towarzyszyły wszystkim toastom za zdrowie N. Cesarza Rossyjskiego i t. d.,

Pszczoła Północna umieściła obszerny artykuł z Tiflis pod dniem 11 Kwietnia o przybyciu tam połączonego pułku gwardyi, eskortującego wynagrodzenie wojenne, zapłacone przez Persyją. Przytaczamy następujące wyjątki: — "Połączony pułk gwardyi pod dowództwem F łkownika Sypowa 2, należawszy do wszystkich wypadków tey chwalebney kampanii, w ciągu której był wzorem karności dla całego korpusu wojska, wszedł dziś do Tiflis eskortując złoto, które rząd Perski zapłacił. Widok ten, tem bardziey wzbudził zapal mieszkańców w Tiflis, iż wdziali wracające do murów miasta skarby, które zabrał Aga-Mahomet Chan, barbarzyński zdobywca, którego okrucieństwa tkwią jeszcze mocno w pamięci wszystkich Georgianów, i że te skarby odzyskane przyprowadzi pułk gwardyi Cesarskiej. Po kampanii, w której wojsku wypadało pokonywać największe przeszkody, pułk ten, który przybył z samey północy, okazał się w stanie porządku i pestawy znakomitey; każdy dziwił się czerstwości zdrowia żołnierzy, na których nie postrzegano śladu trudów, iakich doznali. O godzinie 9tey zrana zatrzymał się pułk w odległości 1 wiorsty od miasta, oczekując rozkazu wyjścia. Lekka choroba dowodzącego Korpusem Hrabiego Paszkiewiczza Erywańskiego, pozbawiła pułk zaszczytu odprawienia przeglądu przez niego; lecz Gubernator wojskowy Sipiagin, Jenerał Adjutant N. Cesarza Jmci, Jenerał Major Howen, sprawu-

iący obowiązki Gubernatora cywilnego, Jenerał Major Baron Osten-Saken, sprawujący obowiązki szefa głównego sztabu korpusu wojska, udali się na jego spotkanie z licznym orszakiem. Pułk przeciągnąwszy przed temi Jenerałami wszedł do miasta pięknym gościńcem nowozrobionym wzdłuż rzeki Kura. Wozy ze złotem, w liczbie 26, do których zaprzężone mocne konie Rossyyskie, i które pokryto kosztownymi kołniercami Perskiemi, szły między dwoma batalionami. Cała ludność miasta stała na drodze. W chwili, gdy czoło kolumny wchodziło, rozległy się w powietrzu zadosne okrzyki ludu, i trwały aż do czasu, kiedy wojsko przyjął szanowny Arcybiskup Jonas, Exarcha Georgijski, który w pontyfikalnym ubiorze na czele duchowieństwa swego z świętymi obrazami i chorągiewkami oczekiwał pułku na rynku miasta. Bataliony uszykowały się po dwóch stronach rynku, w którego środku duchowieństwo śpiewało *T. Deum*, a po tym obrzędzie, Arcybiskup przemówił do wojska stosownie do okoliczności i pokropił wodą święconą. Następnie udał się pułk do nowych koszar, wystawionych na lewym brzegu rzeki Kura, gdzie Gubernator wojskowy przysposobił dla officerów ucztę, podczas której spełniano toasty za zdrowie N. Cesarza Imci, J. C. M. Wielkiego Książęcia Michała, JW. Hrabiego Paszkiewiczza Erywańskiego, dowodzącego oddzielnym Kaukaskim korpusem wojska, oraz wszystkich, którzy byli uczestnikami tej wojny tak chwalebnie zakończonej. „

Z Paryża d. 22 Maia.

Posłowie Angielski i Austriacki miają tu częste narady.

Przybył tu Książę Maksymilian Bawarski.

Wielu członków byłej narodowej gwardyi zgromadzą się dnia 28 na obiad, na który przybędzie także P. Lafitte.

Gazeta Francyi (wyraża Dziennik Pandoro) widzi wszędzie Napoleony, tylko nie w swoiey kassie.

Pani Genlis ma tak daleko posuwać staranność o zachowanie czystości etycydzów, iż swemu bibliotekarzowi i razem księgarzowi, mocno naganiła, iż książki pisane przez mężczyzn i kobiety w jednych kładzie pólkach.

Podług Gazety Liońskiej 6 wojennych okrętów (2 liniowe i 2 fregaty) podniosły dnia 14 b. m. w Tulonie kotwice i odpłynęły, iak się domyślaia do Lewantu.

Margrabia i Margrabina Loule (Infantka Portugalska) znajdowali się niedawno na wielkiej uczcie u Ministra morskiego Barona Hyde de Neuville, którą dał z powodu wyniesienia siebie, iako niegdy Posła w Lizbonie na Hr. Bemposta.

Z Madrytu d. 18 Maia.

VN. Królestwo Ichmość udaia się przez Vittoria, Miranda i Brievesta do Burgos, gdzie dnia 3go Lipca zamyślaia przytydź; ztamtąd udadzą się przez Calada, Torquemuda i Palencyią do Waladolidy, potem przez Medina del Campo, Arewalo i St. Maria de Niewa de San Ildefons, gdzie zamyślaia dnia 31 Lipca przybydź. Tam zabawia do 5 Sierpnia, ztamtąd udadzą się dnia 6 do Eskuriał, gdzie 4 dni zabawia i dnia 11go zamyślaia do Madrytu przybydź. Cała ta podróż od Vittoria, aż do Madrytu wynosi 86½ mil Hiszpańskich.

Hr. Ofalia (bawiący teraz w Londynie) odebrał zlecenie udania się do Paryża dla ukończenia obrachunku z rządem Francuzkim. — Słychać, iż P. Arietta, który nie mógł wypożyczyć w Paryżu 500,000 twardych piastrow dla bławanny, tu ich wypożyczył.

Z *Bruxelli* d. 17 *Maja*.

Dotychczasowy Meksykański Agent handlowy P. Forastizza został niedawno Monarsze naszemu jako sprawujący tego kraju interesu przedstawiony.

Część warowni w Meen (zachodniej Blandryi) groziła zawaleniem się i potrzebowała nagłej naprawy. Użyto więc tej okazji do rozszerzenia warowni tej twierdzy.

Żona sławnego Wędrownika Belzoni znajduje się tu teraz, i wieść z sobą ma znaczny zbiór ważnych przedmiotów, który zmarły iey mąż z którym niebezpieczeństwa podróży dzieliła, zebrał w wyższym Egipcie.

Dziennik Niderlandzki pod tytułem *Katolik*, donosi, iż Panna Anna Doling, siostrzenica Administratora Brooking, przyjechała w Tournay wiarę katolicką.

Najnowszy Numer wychodzącego tu *Dziennika Filantrop* zawiera bardzo pomysłne doniesienie o stanie naszych osad ubogich ludzi. Dnia 1 Grudnia 1827 r. znajdowało się w iedney z tych osad 2205, w drugiej *Ommerschans* 1309, a w trzech zakładach w *Veenhuizen* 3612 osób. Stan zdrowia tych ludzi tak był dobry, iż w Lutym r. b. ani ieden człowiek nie umarł w tych osadach.

Od *granic Tureckich* d. 12 *Maja*.

List z *Stambułu* pod dniem 25 Kwietnia zawiera co następuje: Turkom w ogóle mało jest wiadome polityczne położenie Europy, a przecież małą wyjąwszy liczbę pochlebiają sobie krwawemi nadziejami. Nie wielka bardzo liczba, uważając rzeczy z doświadczenia i bez przesady, lęka się wszystkiego i smutną. *Hussein* - Basza należy do ostatnich. Jest to mąż zępczny, widzi aż

nadto wyraźnie błędy swojego narodu i zna wyższość oświaty ludów Europejskich względem swojego. Przekonany jest, że ich sztuka wojenna i karność, których Turkom brakuje, doprowadzić muszą do zwycięstwa, i że wojna między Rossyją i Turcją prowadzoną jest z tak nierównemi siłami, że ostatnia uledek będzie musiała. Miał także wzbraniać się przyjąć dowództwa, poki znaczne wojsko nie będzie przysposobionem i poki nie będą mu przydani trzej kommissarze, posiadający zaufanie Sultana, którzyby śwadkami byli iego postępowania. *Reis-Effendy*, którego także do oświecenijszych mężów poliezyć można, przewidywał z niespokojnością przyszłość, ale ulega ślepo woli Sultana i nigdy inaczej od niego nie przemawia. Często wywiaduje się o przybyciu trzech Posłów do Korfu i zdaje się zadziwiać, że tam jeszcze nie ziechali, co okazuje, iż *Porta* nie jest już wzbronną przychylenia się do żądań trzech mocarstw. *Seraskier* Basza dał dla Sultana w różowym ogrodzie wielki obiad, a później ucztę dla wojsk regularnych, co oboje kosztować miało do 600,000 piastrow.

Inny list z *Stambułu* donosi: *Pudług* zrobionego w stolicy rozkładu wojska zebrać się ma pod *Ruszczukiem* 30,000, pod *Adryanopolem* 80,000, a pod stolicą jako główne wojsko 100,000 ludzi. Jeżeli jednak weźmiemy miarę z istnego stanu ostatniego wojska, które nie przechodzi 25,000 ludzi, tedy wnieść należy, iż liczba pod *Ruszczukiem* i pod *Adryanopolem* nie wynosi jak czwartą część powyższej liczby. Główny podskarbi wyjechał do wojska; aże kasy publiczne są już wyczerpane, przeto Sultana otworzył prywatny swój skarbiec dla zastania kosztów wojennych. — Dnia 21 b. m. na przedmieściu *Daud* odhyla jazda obrotu,

podczas których Sultan pokazał się z powszechnem zadziwieniem w ubiorze Francuzkim, i sam w sposobie Europejskim kierował obrotami. Wielki Wezyr i Seraskier byli tylko widzami. — Pozostałe jeszcze w Stambule rodziny Konsulów i urzędników trzech Mocarstw, odebrały podobnie jak dawniej w Smirnie, polecenie udania się w miejsca bezpieczne, a zatem zabierają się do wyjazdu.

Porta (wyraża 3ci list z Stambułu także pod dniem 25 Kwietnia) zdaje się, że odebrała z Serwii doniesienia, które dla panującego tam ducha czynią ją niespokojną: przywołała zostających tu deputowanych Serwiskich i zapowiedziała im, aby wezwali na piśmie swych ziomeków, iżby wszelką broń oddali Baszy Belgradzkiemu, gdyż nie może w teraźniejszych okolicznościach obojętnie patrzeć na podległy sobie uzbrojony naród, którego uczucia są wątpliwe. Włożyła odpowiedzialność na Xięcia Miłosz i deputowanych za uskutecznienie tej rozkazów, i przyrzekła oraz, iż przy wybuchnięciu wojny z Rosyją żadnych wojsk nie poszle do Serwii. — Porta położyła nowe zawady handlowi zbożem z Czarnego morza; zmusiła 12 Austriackich statków do zsypania przywiezionego zboża do magazynów rządowych. Przeciw temu środkowi, który upiękniony został pozorem, iż to zboże mogło być dla Greków przeznaczone, uczynił Ces. Austriacki Internuncyusz, Baron Ottenfels, przełożenia, lecz te były daremne: Kapitanom okrętów, z których ziłoże zabrano, zapłacono za przywóz 5 1/2 do 6 od sta, tak, iż utracili do 30 od sta.

Nadeszły dnia 11 Maja do Korfu list z Janiny pod dniem 8 tegoż miesiąca, zawierający o ostatnich zdarzeniach w zachodniej Grecyi

(zobacz w przeszłej Gazecie artykuł z Wiednia) co następuje: "Dnia 28go Kwietnia, gdy Seraskier Reszyd Basza odebrał wiadomość, że kolonna Greków posuwa się ku Anatoliko i Missolondze, udał się spieszo do Arta. Za zaciągnięciem u znakomitszych Turków i własnych urzędników pożyczki, udało mu się zebrać 4 do 5000 ludzi, którzy udali się do zagrożonych punktów. Veli-Bey odebrał razem rozkaz uderzenia z 1500 Turków na Greków; do tego kerpusu przyłączyć się miała gwardya Seraskiera, kilku Agów i urzędników w liczbie około 600 ludzi. Małym tym, ale wyborowym korpussem dowodził Divitar-Aga, młodzieniec doświadczonygo mężstwa i posiadający największe zaufanie Seraskiera. Planem Veli-Beja było uderzyć na Greków dnia 4 Maja, a Divitar-Aga, który stał blisko szaniec Greckich, miał rozkaz nie czynić żadnych poruszeń, poki Veli-Bey nie przybędzie do niego z Guria z 1500 ludzi. Lecz niecierpliwy młodzieniec, zaufany w własnym i małego swojego korpusu mężstwie, uderzył dnia 2 na dwie batteryje i one opanował. Potyczka ta, która zadała Grekom znaczną stratę, ale niemniej Turków wiele zabitych i ranionych kosztowała, przyniosła ostatnim znaczne korzyści, zmusiła Greków do ustępu i otworzyła drogę do Missolongi, dokąd zaraz weszło 800 żywnością wyładowanych małłów. Turcy opanowali niedaleko Anatoliko leżącą skałę (Poros), którą Grecy kilku dniami pierwej zajęli, przyczem zabrali Turcy 15 Greków i 7 działowych szalup, które ich osada z peśpiechem opuściła. Wczoraj dnia 7 b. m. rano wystrzały z dział ogłosiły to zwycięztwo."

W innym liście z Janiny pod tymże dniem położenie Seraskiera nie jest wcale pomyślnem wystawione, gdyż Albańczyko-

wie okazał się nieposłusznymi i w wielu miejscach oparli się otwarcie rozkazom Seraskiera. "Emini-Bey (wyrazy tego listu) syn Seraskiera, mianowany był Gubernatorem w Delvino, i udał się na obcięcie tej twierdzy; lecz Sciaim-Bey, dowodzący podówczas w Delvino, nie chciał uznać Emini-Beja i posunął nawet do tego stopnia zuchwałość, iż zabrawszy wszelkie zapasy żywności zamknął się w twierdzy, tak, iż Emini-Bey musiał żywność z Janiny kazać sobie przywozić. Rozgniewany Seraskier na taki postępek, posłał spieszo synowi swojemu posiłki, ale te środki ani buntownika Sciaim-Beja nie zastraszyły, ani do zmiany swojego postępowania nakłoniły. Zaszły nawet potyczki między wojskami Emini-Beja i buntownika; lubo nie wiadomy jest ich wypadek, zapewniam jednak, że był korzystny dla buntowników. Słychać także, iż Silihdar Poda nie przestał rozszerzać co raz dalej ducha zaburzeń i nieposłuszeństwa, dla osłabienia bardziej sił Seraskiera. Potężny ten Wódz Albańczyków był dawniej Silihdarem Ab-Baszy Janiny, a dziś najsroższy nieprzyjaciel Seraskiera, zamknął się w Melssini, obwarowanym i na kilka lat w żywność opatrzonym miejscem. — Albańczykowie nie czynią teraz ani kroku, jeżeli nie są przodem od Seraskiera zapłaconemi. Nie może on nigdy na swoim wojsku polegać, a jeżeli go konieczność zmusza do zrobienia jakiego poruszenia, tedy małej liczbie, która z nim idzie, musi się drogą opłacać. — Drogi w Rumelii od Mezzovo do Laryssy są bardzo niebezpieczne: różbownicy prowadzą bezkarnie swoje rzemiosło, ponieważ niema wojska do ich wytopienia. Kilkunastu Tatarów, wysianych z Stambułu do Seraskiera zostało przez nich zabitych. Niemaki Zacca, kapitan Grecki,

czyni niespokojnymi okolice Grovany, i niedawno zaszła nawet krwawa potyczka między jego ludźmi i dowodzącego w Grovena Veli-Agi, w skutku której Veli-Aga zmuszony został do ustępu. — Prowincya Valtos podniosła na nowo rokosz, wyjąwszy powiat, w którym dowodzi andreas Isko, zostający dotąd wiernym Porcie.,

Najnowsza Gazeta Florencka donosi z pewnością: że Admirał Rossyyski Hr, Hayden, który z eskadrą swoją wypłynął z Malty, odebrał od rządu swojego rozkazy do zamykania Dardanellów.

Na parowej łodzi dnia 5 Maja przybył z Neapolu pomiędzy innymi podróżnemi do Malty P. Rotschild. Gdy w terażniejszej goryce porze przypuścić nie można, aby dla zabawy odbywał tę podróż, przeto wiele osób mniema, że ten bankier jest od jednego lub więcej sprzymierzonych Mocarstw upoważniony do zaliczenia rządowi Greckiemu pewnej kwoty pieniędzy, i tak twierdzą przywieść miał do Malty 70,000 ciężkich piastów.

Z Alexandryi (w Egipcie) pod dniem 16 Kwietnia piszą: Nieochybnie spodziewać się możemy być świadkami potyczki merskiej. Dwie stojące tu Algierskie fregaty wybierają się do odpłynienia i głoszą, iż udadą się do Stambułu. Dwa wojenne okręty Francuzkie, chociaż mniejszą posiadała liczbę dział sposobią się do uderzenia na Algierskie, tak tylko z portu wypłynę. Zaszło tu dziś zdarzenie niema żadnego wpływu do terażniejszych politycznych stosunków; nastąpiło bowiem tylko z pokłócenia się żołnierzy, przyczem jednak kilka osób rannych lub zabitych zostało, w pomiędzy nimi jeden Grek. Porządek został wszelako zaraz przywrócony i do utrzymania go przedsięwzięte są najdajniejsze środki.

DODATEK

DO N^{ro} 46.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 CZERWCA 1828 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Data i godzin	Barometr zredukowany	Therm: czyli stopni	Higromet	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 6 029	+13. 8	82	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
12	" 5, 634	+19. 6	69	Połn: Ws. słaby	" "	
3	" 5, 455	+21. 5	68	" "	" "	
3	" 5 4 5	+16. 1	80	" "	Pogoda	
7	27 5 14	+15. 2	79	Wschodu sł by	Pogoda z chmur:	
12	" 5, 196	+19. 8	71	Połn: Ws. słaby	" "	
3	" 4, 607	+22. 8	62	" "	" "	
	" 4 "	+15. 7	82	Połn: Za. słaby	Pochmurno	
7	" 3, 230	+10. 1	84	Połn: Ws. słaby	Chmury	o go. 6 deszcz.
12	" 3, 026	+22. 5	65	" "	" "	grzmotjo g. 2 deszcz.
3	" 2, 378	+21. 2	68	Połud: Za. słaby	" "	
9	" 2, 281	+16. 4	89	" "	" "	
7	27 4, 336	+15. 4	81	Zachodni słaby	Pochmurno	
12	" 4, 341	+19. 1	71	Połn: Ws. słaby	Chmury	
3	" 3, 886	+20. 6	70	" średni	" "	o g. 6 1/2 nawal: i grz.
2	" 3, 446	+13. 6	90	Południowy średni	" "	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Wiednia d. 28 Maia.

Nayaśnieniysi Cesarstwo Ichmość wyiechali dnia 22 b. m. z południa z stolicy tu-tewszey na letnie mieszkanie do Cesarskiego zamku Laxenburg.

Dostrzegacz tu-tewszv zawiera następujące wiadomości z Wołoszczyzny:

Podług donienień z Bukarestu pod dniami 16 Maia przybywają tam codziennie nowe Rossyjskie woyska, które udają się zaraz ku Giurgewo, i czaty ich stoją już w Odai; in-na kolonna ruszyła do Krajowy. Jenerał Roth przybył dnia 16go do Bukarestu. Wiadoma edezwa Feldmarszałka Hr. Wittgen-

stejn do mieszkańców obu Księstw, została zaraz po wkroczeniu wojsk Rosyjskich do Bukarestu w ięztku Wołoskim, wraz z Manifestem wydanej Porcie woyny rozesłana.— Twierdzą z pewnością, że N. Cesarz Jmość Rosyi za miesiąc przybędzie do Bukarestu, i przygotowują już dla J. C. Mci mieszkanie. — Hr. Pahlen oczekiwany jest za kilka dni w Bukaresćcie.

Podług doniesień z wzmiankowanej wyżey stolicy Wołoskiej pod dniem 20 Maia główna kwatera Feldmarszałka Hr. Wittgenstein jest we wai Hadschi-Kapitan, odległej o dwa działowe wystrzały od Ibraiłowa, która twierdza jest ściśle opasana. Wielki Xiążę Michał przybył tam dnia 17go, a dniem pierwey nadsięgnęły wielkie działa. Na wezwanie o poddanie twierdzy, odpowiedział dowódca Turecki, że nie wie wcale, aby Pan jego Sułtan znajdował się w wojnie z Rosyją, i niemoże bez jego rozkazu opuścić powierzoney mu twierdzy. Pozyzione zaraz zostały potrzebne przygotowania do opanowania iak nayspieszniey ważdey tey twierdzy, i zapewnienia wolney żeglugi po Donaiu od Ismaiłowa aż do Oltenicy, gdzie będzie most wystawiony. Bombardowanie Ibraiłowa ma się dnia 18go rozpocząć.

Liczba znajdującego się teraz wojska Rosyjskiego w Wołoszczyźnie wynosić ma do 50,000 ludzi, z których 6000 stoi w Bukaresćcie, reszta ułała się częścią do Giurgerwo i Oltenicy, częścią do moiejszey Wołoszczyzny. Naczelné dowództwo nad tym korpusem ma Jenerał Roth, który wszystkich dokłada staran do przygotowanie materiałów dla założenia mostu pod Oltenicą. Zapewniają, iż napóźniey za 14 dni przeprawi się rą Dunay i uła się prosto przeciw Szumli.

Hr. Pahlen przybył dnia 19go Maia do

Bukarestu, i udał się nazajutrz do Metropoli, gdzie powitali go zgromadzeni Boiarowie. Hospodar Xże Ghika znajdował się ieszcze dnia 20 w Kimpina.

Z Lizbony d. 7 Maia.

Wczoray ogłoszony tu został następujący wyrok:

“Gdy ieszcze Król, Pan mój i Oyciec chwalebney pamięci, w prawodawczy swey karcie pod dniem 4 Czerwca 1812 uznał potrzebę zwołania trzech Stanów państwa, co przez zaszę od tego czasu zdarzenia stało się nagleyszem, dla uczynienia więc zadosyć naleganiom, które w tey mierze doszły do moiey Królewskiej obecności od Duchowieństwa, Szlachty, Sadów i wszystkich Mui-cypalności; uznałem przeto byđż potrzeą za zdaniem świątłych, o służbę Bożą i dobro oyczyzny gorliwych mężów, zwołać rzezczone Stany państwa od dnia dzisiejszego za dni 30 do miasta Lizbony, a y w uroczystym i prawnym sposobie, wedle zwyczajow Monarchii postanowiły względem niektórych ważnych punktów tyczących się państwa Portugalskiego, w celu ugruntowania iedności i publiczney spokojności, i nadania nayważnieyszym sprawom państwa stałego kierunku. Moia rada Ministrów ma to urządzić i uskutecznić. — W pałacu Ajuda dnia 3 Maia 1828 r. z podpisem Królewskim. „

— Dnia 10 Maia. —

Nakoniec stronnictwo absolutystów zdręciło maskę. Don Miguel postępnie iuz iaké nieograniczony Król, co nietylko powyższy wyrok, ale i późnieysze iego przez Gazetę oznajmione rozporządzenia okazują. W skutku tych zdarzeń cięło dyplomatyczne podało wspólną notę Ministrowi Vicehrabi Santarem, w której wyraziło, iż iego detych-

czasowe stosunki z rządem tutejszym uszły, poki od Dworów swoich nie odbierze dalszych instrukcyi.

Po prowincyach panują największe zaburzenia i nieład.

Z Londynu d. 23 Maja.

Izba wyższa Parlamentu odroczyła swoje posiedzenie do 2go Czerwca, a niższa do 30 Maja. Narada między Izbami wyższą i niższą względem sprawy Katolików odłożona została do 9go Czerwca.

Xiążę Leopold Koburgski dał w Sobotę i w Niedzielę wielkie obiady, na które zaproszonymi były członki rodziny Królewskiej i wiele innych znakomitych osób. W Poniedziałek w wieczór był u tegoż Xięcia koncert, w którym słyszeć się dali Panna Sonntag, Pani Pasta, P. Pixis i inni znakomici artyści.

Dnia 20 Gubernator banku miał naradę z Kanclerzem skarbowym. Dnie 21 Lordowie Wellington i Farnborough mieli posłuchanie u J. K. Mci. Hr. Dudley i P. Peel mieli naradę z Xięciem Wellington, a w wieczór zgromadzili się niektórzy Ministrowie u P. Peel, co także wczoraj i dziś nastąpiło. Poseł Francuzki Xiążę Polignac miał długą naradę z Xięciem Wellington. Poseł Pruski i Lord Heytesbury mieli czynność w wydziale spraw zagranicznych. — Wczoraj nadeszły pisma od P. Brock-Taylor z Berlina do wydziału spraw zagranicznych, a dziś rano od Jenerałów Don z Gibraltaru i Ponsonby z Malty do wydziału osadniczego.

Gazeta Goniec wyraża: „Dla Don Miguel i zdradzieckiego jego Ministerjum żadna nagana i żadna kara nie może być dość sroga. Nic tej zdrady usprawiedliwić nie potrafi. Złamane są uroczyście przysięgi, zdradzona jest ufność nieobecnego Monarchy, zerwane są związki krwi i prawa córki Monarchy, a jego siostrzenicy, która była mu narzeczona, nogami zdeptane. Jest to zdrada niszcząca wolność ludu.”

Oddziały kilkunastu pułków udały się do Chatam i Plimut. — 30 liniowych naszych okrętów jest teraz uzbroionych.

DONIESIENIE LOTERYYNE,

Kantor Loteryi Klassycznej Król: Polskiego w Krakowie.

Podpisana wdowa po ś. p. Franciszku Kałuzińskim, mężu swym, Obywatelu Miasta Krakowa, podaie do wiadomości, iż Kantor Loteryi Klassycznej Królestwa Polskiego iak dotąd w Domu przy Ulicy Grodzkiej pod Liczbą 32 exystować będzie, nadmieniam zarazem, iż Ciągnięcie I. Klasy 34 Loteryi Klassycznej w dniu 4 Sierpnia r. b. rozpocznie się w Warszawie. Losów do teyże Loteryi w Kantorze iey nabydź można. Osoby zaś na Prowincyi zamieszkałe, a zaufaniem swem Kantor iey zaszczycić chcące, rączą swe zlecenia franko przesyłać, a natychmiast żądanie ich uzupełnione zostanie.

W Krakowie dnia 27 Maja 1828 roku.

Anna Kałuzińska.

DONIESIENIA.

Podpisany Notaryusz W. M. Krakowa z Okręgiem, uwiadomia Publiczność: iż w dniu 5tym Czerwca r. b. o godzinie 9 rano (to jest jutro nie iak się przez omyłkę w przeszłej Gazecie położyło dnia 19), w Krakowie przy Ulicy Floryjańskiej w Kamienicy pod Liczbą 516 stojącej na pierwszym pięttrze, na żądanie Właściciela, odbędzie się przed podpisaniem

nym: sprzedaż przez publiczną Licytacyją różnych ruchomości, mianowicie: mebli, stolarzszczyzny, srebra, porcellany i t. d. za gotową srebrną courant monetę, na którą Osoby chętne kupna mające zaprasza.

W Krakowie dnia 2 Czerwca 1828 r.

Leo Pszczołkowski, Notar.

Z mocy Wyroków Trybunału Pierwszej Instancji Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, między Successorami p. Inoletnymi ś. p. Antoniego Morbitzera ziedney, a Opieką małoletniego J. na Morbitzera z drugiej strony zapadłych; pierwszego dnia 17 Listopada 1827: dającego miejsce sprzedaży przez Publiczną Licytacyją Kamienicy w Krakowie przy Głównym Rynku pod Liczbą 236 stojącej do rzeczonych Successorów należącej, tudzież powtórnego z dnia 4go Marca r. b. zatwierdzającego uchwalone przez Właściwą Radę Familyną warunki teyże licytacyi, niemniej na żądanie i przy popieraniu rzeczonych wyżej Successorów pełnoletnich, jako to: W. Tekli Morbitzerowej Wdowy, W. Tekli z Morbitzerów Wolfowej w Assystencyi Męża Wgo Wincentego Wolfa Kupca i Obywatela Krakowskiego działającej, Wgo Konstantego Morbitzera Kupca i Obywatela Krakowskiego i Wgo Antoniego Morbitzera Obywatela Krakowskiego, wszystkich w Krakowie w Rynku pod L. 236 zamieszkanie co do Aktu tego obierających przez Wgo Adama Krzyżanowskiego O. P. D. i Adwokata Sądowego przy ulicy Szpitalney pod L. 561 zamieszkałego czyniących, równie na rzecz rzeczonego wyżej małoletniego Jana Morbitzera przez Opiekuna swego JW. Jacka Mieroszewskiego przy ulicy Kanonney pod L. 124 zamieszkałego zastąpionego, odbędzie się, (po upłynionym terminie licytacyi przedstawowczej) w Biórze Notaryusza podpisanego Publicznego w Krakowie przy ulicy Grodzkiej w Kamienicy pod L. 229 dnia dwadziestego (20) Czerwca r. b. o godzinie dziesiątej ranney: *Licytacya stanowcza* Kamienicy w Krakowie przy Rynku Głównym pod L. 236 stojącej: cena pierwszego wywołania wynosi Złp. 46,816 groszy 2 jako szacunek teyże Kamienicy z Urzędowej detaxacyi świeżo odbytey stanowząca. Między innemi warunkami licytować chcący winni złożyć przed rozpoczęciem licytacyi i tytułem Vadii dziesiątą część summy szacunkowej. Wierkauf 500 Złp. i 20,000 Złp. na rzecz małoletniego Jana Morbitzera, z obowiązkiem płacenia procentu po 5/100 zostać mogą do czasu oznaczonego w warunkach przy nabywcy, reszta w dniach 10 po licytacyi stanowczej zapłaconą być winna. Dalsze warunki, tytuły, własności, teyże realności i detaxacya tey Urzędowa, każdego czasu w Biórze podpisanego Notaryusza przyrzeczone być mogą. W Krakowie dnia 6go Maja 1828 roku.

Notaryusz publiczny
Ant. Matakiewicz O. P. D.

W dniu 10 Czerwca r. b. 1828 o godzinie 9tey ranney, w Gmachu Sukkennicach, w Krakowie, w drodze Eksekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna licytacya, komody, biurka, sekretarzyka, Obrazów olejno malowanych, w ramach połączanych, zwierzadeł, pierścienka i kulczyków złotych rubinkami wysadzanych, sukien męzkich, i t. d. Chęć zatem licytować mających podpisany, na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 2 Czerwca 1828 r.

Teodor Jaworski, K. S.

Dnia 11 b. m. i roku o godzinie 10tey zrana, a o 2giej z południa w mieście Trzebnia Okręgowem sprzedane będą ruchomości to jest: Koni para, krowy, beczki, faski, stoły, ziemniaki, landszafy, i t. p. sprzęty gospodarskie i domowe; życzący sobie kupna zgotowocią przybyć zechcą.

W Chranowie dnia 6 Czerwca 1828 r.

Tomasz Jaworski, K. S.

Kamienica w Ulicy S. Jana pod Nrem 464 wyreparowana z Altaną sklepioną; dachy mająca włoskie bez rynien, z stawnią i wozownią, jest z wolney ręki do sprzedania. Druga zaś Kamienica w Ulicy Stolarskiej pod Nrem 47/8 jest cała do wydzierżawienia.

Zyczący jedney lub drugiey zgłosić się zechcą do Redakcyi Gazety Krakowskiej.

Kamienica z Meblami przy Ulicy Szewskiej Nro 333 jest w każdym czasie z wolney ręki do sprzedania; kto by sobie życzył ją nabyć, może się o cenie dowiedzieć przy Ulicy Szpitalney Nro 562 na pierwszym piętrze na tył okna.